

Apstrīdētās regulas izstrādāšanas procedūras laikā Eiropas Kopienų Komisijas dienesti piekrita aizstāt tiesības *ad valorem* ar minimālu importa cenu. Apstrīdētā regula to apliecina.

Savas prasības atbalstam prasītāji apgalvo, ka Norvēģijas ražotāju/eksportētāju pārbaude izlases veidā, kas attiecas tikai uz eksportējošiem ražotājiem un neietvēra ne ražotājus, kas neeksportē, ne eksportētājus, kas neražo, neatspoguļoja Norvēģijas lašu industrijas struktūru un ir pretrunā ar iepriekšējiem lēmumiem par pārbaudi izlases veidā Norvēģijas lašu tirgū.

Prasītāji arī uzsver, ka atbildētāja nav piemērojusi Pamata regulas 9. panta 4. punktā ietvertu noteikumu par mazāku nodevu. Tie uzskata, ka vidējā, svērtā dempinga starpība bija mazāka par vidējo, svērtu zaudējumu starpību, kā arī minimālā importa cena un fiksētā muitas nodeva tāpēc bija jāaprēķina, balstoties uz vidējo, svērtu dempinga starpību un nevis uz vidējo, svērtu zaudējumu starpību. Par minimālās importa cenas noteikšanu bez dempinga prasītāji apgalvo, ka trīs gadu vidējā maiņas kursa, vidējā maiņas kursa pārbaudes perioda vietā, izmantošana NOK pārreķināšanai EUR ir mākslīgi palielinājusi minimālo importa cenu bez dempinga.

Turklāt prasītāji apgalvo, ka laša filejas minimālā importa cena nav noteikta, pamatojoties uz izlases datiem, un ka tā ir fiksēta, pārkāpjot Pamata regulas 3. panta 5. punktu un 20. pantu un labas pārvaldības un tiesiskās palāvības principu, un tiesības tikt uzklautam tiesā

Visbeidzot, prasītāji apgalvo, ka zaudējuma un tā cēloņu vērtējums ir kļūdaini. Pirmkārt, zaudējuma analizē atbildētāja balstījās uz to, ka viss importa kopums ir dempings. Otrkārt, tas, ka vidējā pārdošanas cena Kopienų industrijā ir acīmredzami samazinājies GBP apmaiņas pret EUR, nevis importa rezultātā, jo visi Kopienų ražotāji, kuri tika pārbaudīti izlases veidā, atrodas Apvienotajā Karalistē. Treškārt, atbildētāja nav pietiekami pārbaudījusi, kā pieaugošās ražošanas izmaksas Kopienā varēja ietekmēt Kopienų industriju.

(¹) OV L 15, 1. lpp.

(²) OV L 56, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 13. aprīlī — DeTeMedien pret ITSB (suchen.de)

(Lieta T-117/06)

(2006/C 143/66)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: DeTeMedien, Deutsche Telekom Medien GmbH, Frankfurt (Vācija) (pārstāvji — J. Fesenmair un I. Gehring, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Apelāciju pirmās padomes 2006. gada 30. janvāra lēmumu apelācijas procesā R 287/2005-1 un
- piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus, kas var tikt atlīdzināti.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienų preču zīme: vārdiska preču zīme "suchen.de" precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 16., 35., 36., 38. un 42. klasē (pieteikums Nr. 3 915 329).

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt daļēji.

Apelāciju padomes lēmums: apelāciju noraidīt.

Pamati: pieteiktajai preču zīmei piemīt atšķirtspēja un tā nav tikai aprakstoša, tādēļ tās reģistrācijai nepastāv absolūti reģistrācijas atteikuma pamatojumi, kas ietverti Regulas (EK) Nr. 40/94 (¹) 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā, kā arī 7. panta 2. punktā.

(¹) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienų preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).